

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoP/29/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4318205290
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4318205290.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a členiek senátu JUDr. Lenky Halmešovej a JUDr. Sone Vačkovej v právnej veci navrhovateľky, manželky: F. F. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom N., S. XXXX/X, zastúpená: Mgr. Martin Hurta, advokát so sídlom Nitra, Štefánikova 15 a manžela: P. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom N., F. XX, o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k maloletému P. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpený Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Levice, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Levice (ďalej len „súd prvej inštancie“) zo dňa 10. marca 2022 pod č.k. 10P/306/2018-868 (ďalej len „rozhodnutie súdu prvej inštancie“) a o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch o zverení maloletého (výrok II.), vo výroku o výživnom (výrok IV.), o úprave styku s maloletým (výrok V.), a v časti trov konania p o t v r d z u j e .

II. Odvolací súd návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1.1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozviedol manželstvo účastníkov konania: F. F. M., a P. F., uzatvorené dňa XX. XX. XXXX v N., zapísané v knihe manželstiev P. úradu N., vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane XXX, por. č. X. T. výrokom maloletého P., nar. XX. XX. XXXX sa na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti matke. Tretím výrokom rozhodol, že obaja rodičia sú oprávnení maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok. Štvrtým výrokom uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletého dieťaťa sumou 250 eur mesačne, ktoré výživné je povinný platiť vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky, počnúc dňom právoplatnosti výroku rozsudku o rozvode manželstva. Piatym výrokom upravil styk otca s maloletým P. tak, že je oprávnený stretávať sa s maloletým:

- každý páry týždeň v roku v sobotu a v nedeľu od 10:00 hod. do 18:00 hod.

- každý páry rok 25.12. od 10:00 hod. do 18:00 hod.

- každý nepáry rok 31.12. od 10:00 hod. do 18:00 hod.

- každý páry rok na Veľkonočnú nedeľu od 10:00 hod. do 18:00 hod.

- každý nepáry rok na Veľkonočný pondelok od 10:00 hod. do 18:00 hod.,

s tým, že rodičia sú navzájom oprávnení a povinní maloleté dieťa si odovzdať a prevziať v stanovený čas v mieste bydliska matky.

Šiestym výrokom uložil každému z rodičov povinnosť nahradiť štátu trovy znaleckého dokazovania vo výške 473,44 eura do 60 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku na účet Okresného súdu Levice. O trovách konania rozhodol siedmym výrokom tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

1.2. Za preukázaný mal skutkový stav, z ktorého zistil, že manželia uzatvorili manželstvo dňa 11. 04. 2015, v čase jeho uzatvorenia bola manželka tehotná. Z manželstva sa dňa XX. XX. XXXX narodil maloletý P.. Spoločnú domácnosť si manželia vytvorili v rodinnom dome rodičov manželky. Obaja potvrdili, že od počiatku boli v manželstve nezhody. Podľa tvrdenia manželky z dôvodu žiarlivosti manžela, jeho stávkovania a jeho psychickom a fyzickom násilí voči nej, čo vyústilo do syndrómu týranej ženy. Manžel akékoľvek násilie voči manželke poprel. Tvrdil, že manželka si zvykla vypiť, brala pervitín. Potvrdil, že uzatváral stávky na športové zápasy, ale to robil spoločne s manželkou. Tiež potvrdil, že kupoval domov alkohol, avšak on vypil len malé množstvo. Manželka pila už keď sa spoznali. Obaja sa zhodli na tom, že mali nedostatok finančných prostriedkov, podľa manželky z dôvodu neprimeraného stávkovania manželov, podľa manžela z dôvodu nákladného spôsobu života manželky. Manžel potvrdil, že si neprial, aby sa manželka s určitými mužmi rozprávala, keďže s nimi mala v minulosti pohlavný styk, resp. s nimi fetovala. Naopak, žiarlivá bola manželka. Spolužitie manželia prerušili v októbri 2018 od toho obdobia spolu ani nehospodária, ani nevedú intímny život.

1.2.1. Manželka predložila správu zo dňa 14. 09. 2017 vystavenú MUDr. O. M., psychiatrom, z ktorej vyplýva objektívny nález: syndróm týranej ženy, diagnostický záver: iná reakcia na ťažký stres. Uznesením zo dňa 01. 07. 2019 ČVS:ORP-390/1-VYS-LV-2019 bolo začaté na podnet manželky trestné stíhanie za zločin blízke a zverenej osoby, ktorého sa mal dopustiť manžel na manželke a jej maloletej dcére. Zo znaleckého posudku vypracovaného v trestnom konaní znalcom v odvetví psychiatria, MUDr. P. N. (dňa 01. 06. 2020) okrem iného vyplýva, že u manželky neboli zistené prejavy žiadnej duševnej poruchy, ani klinické známky relevantnej konzumácie alkoholu, užívania drog, ani zneužívania liečiv. Tiež neboli zistené žiadne prejavy duševnej poruchy zo skupiny reakcie na závažný stres a poruchy prispôsobenia sa, ktoré by odôvodňovali stanovenie diagnózy: iná reakcia na ťažký stres (v náhradnom obal čl. 372). Uznesením OR PZ Levice zo dňa 30.08.2021 ČVS:ORP-390/1-VYS-LV-2019 bola trestná vec (viď. bod 4.2. odôvodnenia) postúpená Okresnému úradu Levice, Odbor všeobecnej vnútornej správy na prejednanie priestupku, nakoľko výsledky vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu.

1.3. Napadnutý rozsudok po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 18, § 19 ods. 1, § 22, § 23 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 24 ods. 1, ods. 2, ods. 4, § 25 ods. 1, ods. 2, § 62 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, ods. 5, ods. 6, § 63 ods. 1, § 75 ods. 1 zákona číslo 36/2005 Z.z. o rodine ďalej len „zákon o rodine“), § 52 Civilného mimosporového poriadku (zákon číslo 161/2015 Z.z. v znení neskorších predpisov, ďalej len „CMP“).

1.4. Súd prvej inštancie konštatoval, že manželstvo účastníkov konania je trvalo a vážne rozvrátené a neplní si žiadnu z funkcií, ktoré u inštitútu manželstva predpokladá Zákon o rodine. Manželia od jesene 2018 spolu nežijú, nepomáhajú si, intímne sa nestýkajú, spoločne nehospodária. Neprechovávajú k sebe citové väzby. V danom prípade pre odmietanie obnovenia spolužitia, vzájomnú nevraživosť, nie je predpoklad reparácie vážne narušených vzťahov. Za daného stavu sa jedná len o zväzok formálny, z ktorého dôvodu súd návrhu vyhovel a manželstvo rozviedol. Rozvod manželstva nie je ani proti záujmom maloletého P., keď rodičia počas spolužitia žili v ustavičných konfliktoch, ktorých bolo dieťa účastné. Konštatoval tiež, že rozsudkom Okresného súdu Levice zo dňa 02. 03. 2021 č.k. 10P/99/2019-574 súd schválil dohodu rodičov o výkone ich rodičovských práv a povinností, v zmysle ktorej maloletý P. bol zverený do osobnej starostlivosti matke s tým, že obaja rodičia sú oprávnení dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok. Otec sa na výživu dieťaťa zaviazal prispievať mesačne sumou 150 eur k rukám matky a ročné výživné od 11. 07. 2019 do 02. 03. 2021 vo výške 1176,02 eura zaplatiť popri bežnom výživnom v splátkach po 30 eur mesačne, pod stratou výhody splátok. Súčasťou rozsudku sa stala aj dohoda rodičov o styku otca s maloletým P., na základe ktorej je oprávnený byť so synom každý páryny týždeň v roku v sobotu a v nedeľu od 10:00 hod. do 18:00 hod. s tým, že rodičia si dieťa odovzdávajú a prevezmú v stanovený čas pred bytom matky. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 15. 03. 2021.

1.5. Šetrením pomerov boli zistené vhodné podmienky u oboch rodičov. Prihliadnuc na najlepší záujem maloletého P., výsledky vykonaného dokazovania a vyjadrenie kolízneho opatrovníka, súd prvej inštancie dospel k záveru, že v prejednávanej veci inštitút striedavej osobnej starostlivosti nie je vhodný a to i napriek tomu, že obaja rodičia k maloletému dieťaťu prechovávajú pozitívne city (i maloleté dieťa k obojmu rodičom), majú obaja záujem o osobnú starostlivosť. Ako vyplýva zo znaleckého posudku, u otca v osobnostnom profile boli zistené odchýlky, ktoré ho robia menej schopným riadne nepretržite zabezpečovať o maloletého osobnú starostlivosť (bod 20. odôvodnenia). Otec má slabšie výchovné pôsobenie, dieťa u neho nemá stanovené hranice a pravidlá, má tendenciu podliehať požiadavkám syna. Žiadne tvrdenia otca spočívajúce v nedostatočnej starostlivosti o maloleté dieťa zo strany matky neboli preukázané. Bolo však preukázané, že medzi rodičmi je problematická komunikácia. Striedavá starostlivosť však nie je vhodným riešením, ak rodičia pôsobia na osobnosť dieťaťa alebo na jeho

výchovu negatívne, vnášajú do výchovy nestabilitu, matka správne výchovné pôsobenie druhého rodiča a tak vytvárajú tlak na psychiku dieťaťa. V danom prípade bolo preukázané, že rodičia vo výchove dieťaťa nie sú jednotní, a to ani v záujme jeho zdravého vývoja. Otec sa pred dieťaťom negatívne vyjadruje na matku, syna neprimerane zaťažuje problémami dospelých, dokonca pred dieťaťom bez ďalšieho povedal, že starký zabil troch ľudí. Maloletý P. jednoznačne svojho otca ľúbi, rád s ním trávi čas, teší sa na neho, avšak takéto správanie otca s poukazom na svoj vek nedokáže spracovať a pochopiť, je pre neho zaťažujúce. Otec počas celého konania neprehodnotil svoj postoj k matke dieťaťa, o čom svedčí množstvo jeho negatívnych vyjadrení na matku, doložených do spisu. Odmietol zúčastniť sa odborného poradenstva sprostredkovaného kolíznym opatrovníkom ktoré malo smerovať k obnove komunikácie rodičov. Aj týmto postojom otec čiastočne prejavil svoju výchovnú nespôsobilosť. Dospel k záveru, že i napriek tomu, že na strane matky boli zistené snahy o ovplyvňovanie dieťaťa negatívnym smerom k otcovi, sú na jej strane pre výchovu dieťaťa vhodnejšie podmienky. Matka sa javí ako rodič zrelší, stabilnejší, dieťa v jej domácnosti má stanovené pravidlá, jej výchovné pôsobenie je silné. Z uvedených dôvodov maloletého P. zveril do osobnej starostlivosti matke. Zároveň apeloval na oboch rodičov, aby do svojich nevyriešených konfliktov nezapájali maloleté dieťa, keďže to na maloletého má nepriaznivý psychický dopad, čo sa začalo prejavovať i počas konania. Rodičia si musia uvedomiť, že i keď obaja svoje dieťa milujú, paradoxne mu vzájomnou nevraživosťou najviac ubližujú. Súd prvej inštancie rozhodol, že obaja rodičia sú na čas po rozvode oprávnení maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok, nakoľko žiaden z rodičov nebol rodičovských práv pozbavený, tieto mu neboli obmedzené, prípadne ich výkon pozastavený.

1.6. Súd prvej inštancie upravil súdnym rozhodnutím, keďže rodičia sa dohodnúť nevedia, a neponechal ho na vôľu matky, ako to navrhovala, styk otca s maloletým dieťaťom. Práve realizáciou styku sa otec, i keď len čiastočne, môže na výchove syna podieľať. Napriek odporučeniu znalkyne, súd styk otca s maloletým upravil v rozsahu uvedenom vo výroku V. rozsudku. Neupravil ho počas pracovného párneho týždňa poobede, nakoľko je evidentné, že po podaní znaleckého posudku došlo k zmene v psychickom stave maloletého, u ktorého sa objavili tiky, sebapoškodzovacie tendencie, ktoré pramenia z aktuálnej záťažovej situácie v rodine. Na hrozbu týchto prejavov upozorňovala znalkyňa v prípade konfliktu rodičov. Pri určení rozsahu styku súd tiež prihliadol na vzdialenosť bydlísk rodičov (v súčasnosti bývajú v jednom meste), na vek dieťaťa, jeho pripútanosť na matku a odmietanie prespania samotného dieťaťa v domácnosti otca. Pokiaľ otec svoje správanie zmení aj v spolupráci s odborníkom, ako odporučila znalkyňa, má právo podať návrh na zmenu úpravy styku.

1.7. Matka maloletého je zamestnaná ako učiteľka. Dosahuje priemerný čistý mesačný príjem 772,76 eura. Býva v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi (v ich rodinnom dome), ktorí sú dôchodcovia. Mesačné náklady celej domácnosti na bývanie sú: plyn 150 eur, RTVS 4,64 eura, elektrina 57 eur, voda 80,46 eura. Daň z nehnuteľnosti 43,87 eura ročne. Rodičom prispieva na bývanie sumou 130 eur. Samostatne si hradí internet + TV vo výške 26,09 eura a ročný poplatok za komunálny odpad (pre seba + deti) 74,01 eura. Spláca pôžičku v splátkach po 197,16 eura mesačne, mobil okolo 50 eur mesačne, na stravu pre seba a deti minie 300 eur mesačne. Má vyživovaciu povinnosť tiež k mal. F., nar. XX. XX. XXXX určenú vo výške 250 eur mesačne. Tiež poberá rodinné prídavky vo výške 51,76 eur. Vlastní motorové vozidlo.

1.8. Otec dieťaťa na výzvu súdu nepredložil doklady o svojich príjmoch a výdavkoch. Lustráciou súd zistil, že nemá vedený účet v žiadnom peňažnom ústave. Mal vedený účet vo VÚB banke, pričom jeho mesačné vklady sa v období októbra 2017 do júna 2019 pohybovali od 394 eur do 3 118,26 eura (čl. 79-96). Lustráciou v Sociálnej poisťovni bolo zistené, že je SZČO. Podľa oznámenia daňového úradu za r. 2020 dosiahol príjem 14 433 eur, výdavky 8 659,80 eur, základ dane 5 773,20 eura, daň predstavovala 203,85 eura. Doklady o svojich príjmoch zo živnosti v r. 2021, 2022 nepredložil (v čase rozhodovania súdu ešte nebol koniec lehoty pre podanie daňového priznania za rok 2021, teda ho súd nemohol vyžiadať). Motorové vozidlo nevlastní. Inú vyživovaciu povinnosť nemá.

1.9. Mal. P. navštevuje predškolskú triedu materskej školy. Stravná jednotka je 1,27 eura denne. Rodičovský príspevok 20 eur polročne. Príspevok do EKO učebne 10 eur. V rámci škôlky navštevuje výtvarný a tanečný krúžok (údajný poplatok 5 eur ročne matka nezdokladovala). Je sledovaný v ortopedickej, psychiatrickej a psychologickej ambulancii, žiadne lieky neužíva. Matka vyčíslila mesačné náklady na jeho ošatenie a obuv 50 eur, hygienické potreby 15 eur, vitamíny 10 eur, hračky 10 eur.

1.10. Prihliadnuc na odôvodnené potreby mal. dieťaťa, možnosti a schopnosti oboch rodičov, ich majetkové pomery a berúc do úvahy i počet vyživovacích povinností rodičov, súd výživné zo strany otca určil vo výške 250 eur mesačne vychádzajúc pri výpočte príjmu otca z § 63 ods. 1 Zákona o rodine.

1.11. Výsluch manželom navrhnutých svedkov súd prvej inštancie nevykonal, nakoľko to považoval s poukazom na dôkazy vykonané v konaní za neúčelné, nehospodárne a nadbytočné. Tiež nebol

dôvod pre skúmanie duševného stavu starej matky dieťaťa. Skutočnosť, že manželka žiadne návykové látky neužíva bola preukázaná v rámci znaleckého dokazovania v trestnom konaní a manželka sa i v priebehu tohto konania podrobila dobrovoľne opakovane testom na prítomnosť návykových látok (bola jej odobratá krv čl. 323 a, 323 b). Manžel dňa 07. 03. 2022 mailom vzniesol voči sudkyňi námietku zaujatosti, vid' bod 2.3 odôvodnenia. S poukazom na to, že vo svojej námietke ako dôvody uvádzal nesúhlas s procesným postupom zákonnej sudkyne, ktorý dôvod na vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania veci zákon výslovne vylučuje, súd na námietku zaujatosti neprihliadol a nepredložil vec nadriadenému súdu (§ 53 ods. 3 CSP). Zároveň uviedol, že nie je v kompetencii súdu manželovi „prideliť právnik“. O svojom práve obrátiť sa v tomto smere na centrum právnej pomoci bol pučený v poučení o procesných právach a povinnostiach účastníkov konania (čl. 48), ktoré mu bolo doručené na pojednávaní dňa 02.07.2019 (čl. 66).

1.12. Ďalej rozhodol tak, že každému z rodičov uložil povinnosť nahradiť trovy štátu vzniknuté znaleckým dokazovaním vo výške 473,44 eur do 60 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku na účet Okresného súdu Levice.

1.13. O náhrade trov konania rozhodol v súlade s § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Otec podal v zákonnej lehote odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti výroku II., IV. A V. (týkajúcich sa zverenia dieťaťa, úpravy styku a úpravy výživného). Dôvodil, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. e/ Civilného sporového poriadku (zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“) a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f/ CSP. Namietal, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Zo znaleckého dokazovania súdna znalkyňa nezistila žiadne nevhodné správanie sa otca vo vzťahu k dieťaťu, ktorým by ohrozoval život alebo zdravie dieťaťa, resp. jeho zdravé dospievanie a vývin, čo by malo mať za následok obmedzenie styku otca s dieťaťom. Naopak súdny znalec konštatoval, že pre dieťa je prítomnosť otca v jeho živote dôležitá. Je pravdou, že postoje rodičov sú navzájom konfliktné, no dieťa má vytvorené silné citové väzby tak k matke, ako aj k otcovi. Čas otca a syna je vždy aktívne využitým časom, otec syna bráva do plavárne, do akvaparkov, bicykuje s ním, chodia na prechádzky a na túry, na výlety a trávia čas aj v mieste bydliska otca, keďže si otec v blízkosti miesta bydliska matky prenajal rodinný dom, aby syn nemusel cestovať a aby spolu strávili čo možno najviac času bez zbytočného presúvania sa autom. Syn má v rodinnom dome otca zariadenú detskú izbičku, má tam vlastnú posteľ, hračky a aj oblečenie. Súdny znalec neuviedol žiadne relevantné dôvody, prečo by prespatie v mieste bydliska otca minimálne počas víkendov nebolo vhodné, pričom poukázal len na to, že sa tak mal vyjadriť maloletý s tým, že sám súdny znalec uviedol, že takéto vyjadrenie maloletého môže byť ovplyvnené manipulačnými snahami zo strany matky. Vyjadrený názor dieťaťa považoval za neobjektívny, nesmerodajný a podfarbený pocitmi a potrebami samotnej matky, ktorá sa so synom o danej téme vopred rozprávala a synovi podsúvala vyjadrenia, ktoré neprináležia jeho veku a spôsobu komunikácie. Obmedzenie styku otca s dieťaťom len na denné hodiny, preto považujeme za nadmerne reštriktívne a neodôvodnené pri dieťati vo veku 6 rokov. Maloletý je samostatný, je to vyspelé dieťa a nie je dôvod uvažovať tým smerom, že by otec prenocovanie dieťaťa napríklad zo soboty na nedeľu nezvládol. Takýmto obmedzovaním kontaktu otec - dieťa sa medzi nimi časom prirodzene začne vytvárať citová priepasť, ktorú bude len ťažko odstrániť. Súd prvej inštancie nerešpektoval znalkyňou užšie navrhnutý rozsah styku a rozhodol tak, že styk upravil ešte reštriktívnejšie, čím takmer úplne vylúčil otca z možnosti aktívne výchovne vplývať na dieťa. Súd prvej inštancie upravil styk otca s maloletým dieťaťom v rozsahu len 4x do mesiaca, a to každý párny týždeň v sobotu a v nedeľu v čase od 10:00 hod. do 18:00 hod.. Otec toho času na základe rozhodnutia súdu má možnosť stráviť so synom len 32 hodín mesačne. Obmedzenie styku rodiča s dieťaťom predstavuje vážny zásah do rodičovských práv a povinností. Súdna znalkyňa sa nevyjadрила tak, že je potrebné ich styk obmedziť, aby bol zabezpečený zdravý, harmonický a osobnostný vývin dieťaťa. Súd prvej inštancie i napriek tomu v tomto prípade obmedzil styk otca s maloletým len na presne vymedzený čas (pod hranicu štandardne/bežne nariaďovanej doby styku, ktorou je v zmysle zachovania zásady proporcionality práv oboch rodičov polovica voľného času dieťaťa, ktorým sa myslí ako voľný čas počas pracovných dní, tak i sviatky, soboty, nedele a prázdniny).

2.2. Nesúhlasil s tým, že by on manipuloval dieťa voči matke, resp. že by o matke hovoril pred synom v negatívnom svetle a snažil by sa matku diskreditovať. Priznal, že na osobu starého otca maloletého sa raz vyjadril nevhodne, nakoľko predtým došlo medzi nimi k výmene názorov a otec takéto vyjadrenie pred dieťaťom oľutoval. Je pravdou, že účastníci konania k sebe neprechovávajú kladné citové väzby prvoradé je, ale dieťa a tým sa otec aj riadi. K manipulačným praktikám sa vyjadрила aj súdna znalkyňa. Za

účelom preukázania pretrvávajúceho negatívneho pôsobenia matky na maloletého P. založil do spisu aj videonahrávku zo dňa 23. 05. 2022, kde maloletý uviedol, čo mu matka povedala na to, že ho príde ocko pozrieť na futbalový zápas: „maminka mi povedala, že mám ocka poslať preč, ale ja ho nechcem poslať preč a chcem nech tam príde, prečo by tam ocko nemohol prísť.“. Takéto správanie sa rezidenčného rodiča považuje otec za nevyhovujúce a mätúce pre maloleté dieťa.

2.3. Ďalej dôvodil, že za mesiac apríl a máj 2022 bol otec so synom len štyri dni v čase od 10.00 hod. do 18.00 hod., teda mesačne v priemere 16 hodín. Matka otcovi vždy uviedla, že je syn chorý, jedenkrát ho bolelo bruško, potom ho bolelo uško, potom mal kašeľ. Počas štyroch zmarených stykov matka zaslala otcovi len jednu jedinou lekársku správu. V iných prípadoch bol syn cez víkend údajne chorý a styk s otcom sa zrealizovať nedal a následne bol v pondelok na futbalovom tréningu. Matka sa takto správa už posledné tri roky s výnimkou dvoch mesiacov pred pojednávaním, keď otcovi zrazu styk riadne umožňovala a on si myslel, že sa celá situácia konečne upokojila. Otec tiež spochybňuje výchovné prostredie matky, ktorá býva v rodinnom dome svojich rodičov a v tomto dome býva aj jej sestra s dvomi deťmi, nakoľko sa jej manžel lieči zo závislosti na pervitíne a aktuálne sú tiež v rozvodom konaní. Poukázal na to, že matka často strieda partnerov, ktorých privádza do života detí. Má značne obmedzený kontakt so synom, má o ňom len sporadické informácie. Má obavu, že na základe takto upraveného reštriktívneho styku so synom a s poukazom na správanie sa matky môže dôjsť k ešte väčšiemu obmedzeniu styku.

2.4. Je znepokojený výchovným prostredím matky a tiež tým, že väčšinu starostlivosti o dieťa preberá stará matka za matku, ktorá sa podľa vyjadrení otca dlhodobo lieči v psychiatrickej ambulancii a má psychické problémy. Kvôli synovi si prenajal rodinný dom v blízkosti miesta bydliska matky, je taktiež ochotný si zmeniť miesto výkonu práce, otec dnes pracuje pre slovenskú firmu v zahraničí a táto ho môže vyslať pracovať aj na územie SR. Toho času si vyhládol aj iné pracovné ponuky. Za predpokladu, že by súd zveril maloletého do striedavej osobnej starostlivosti alebo by otcovi aspoň upravil styk počas pracovného týždňa, tak by otec do siedmich dní prišiel na Slovensko, ukončil by svoje pracovné aktivity v zahraničí (uvedené mu je umožnené, nakoľko robí podľa jeho vyjadrení na živnosť) a zaujal by plnohodnotné miesto po boku syna. Do dnešného dňa, tak nekonal z toho dôvodu, že styk so synom počas týždňa garantovaný nemá, matka mu syna neodovzdáva a z dôvodu väčšej finančnej istoty sa rozhodol zotrvať mimo hraníc Slovenskej republiky. Matka nechce dovoliť, aby so synom komunikoval ani cez mobilný telefón. Žiadal preto upraviť aj kontakt so synom prostredníctvom aplikácie WhatsApp, a to počas nepárneho týždňa v stredu v čase od 18.00 hod. do 18.30 hod..

2.5. Namietal, že súd prvej inštancie sa nijakým spôsobom nevysporiadal s tým, že neupravil styk otca s maloletým dieťaťom počas letných prázdnin, jarných prázdnin. Pričom vianočné sviatky a Veľkonočné sviatky vyriešil úpravu styku až v rozsahu jedného dňa v čase od 10.00 hod. do 18.00 hod.. V prípade, že súd mal za preukázané, že dieťa v mieste bydliska otca nemôže prenocovať, s čím otec nesúhlasí, tak mal súd prvej inštancie upraviť styk otca s dieťaťom aspoň v rozsahu niekoľko po sebe nasledujúcich dní bez prespatia. Primárne má záujem o striedavú osobnú starostlivosť, o dieťa sa od narodenia staral, zaujímal a finančne ho podporoval. Otec pozná hygienické návyky syna, vie zabezpečiť jeho prenocovanie, stravovanie a rád bude so synom chodiť aj na preventívne prehliadky k lekárom či k zubárovi. Maloletý P. je otcovým jediným dieťaťom a znamená pre neho všetko. Otec si v N. prenajal rodinný dom, synovi tu zariadil vlastnú detskú izbu a vytvoril mu vhodné prostredie na výchovu, učenie a dennodenný život. V mieste bydliska otca do dnešného dňa nebola na prešetrení pomerov kolízna opatrovníčka, nakoľko došlo podľa vyjadrenia otca k nedorozumeniu medzi otcom a danou pracovníčkou ohľadom dňa a času šetrenia. Uviedol, že je prístupný šetreniu pomerov a bude rád, ak si kolízna opatrovníčka nájde čas a prešetrí pomery v mieste bydliska otca. Striedavú osobnú starostlivosť navrhol realizovať v týždenných intervaloch, kedy by sa odovzdanie dieťaťa uskutočnilo vždy v piatok o 14.00 hod. v predškolskom / školskom zariadení maloletého dieťaťa a v prípade, že by v daný deň bol sviatok alebo prázdniny, tak by sa odovzdanie dieťaťa uskutočnilo v mieste bydliska toho rodiča, ktorý vykonával osobnú starostlivosť ako posledný. Mal za to, že sú naplnené predpoklady na nariadenie striedavej osobnej starostlivosti.

2.5.1. V prípade, že by súd považoval zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti za predčasné, navrhol, aby jeho styk s maloletým dieťaťom bol upravený extenzívnejšie a to tak, že sa otec bude stretávať so synom vždy v párnom kalendárnom týždni v stredu od 15.00 hod. do 19.00 hod. a od piatku od 18.00 hod. do nedele do 18.00 hod. a vždy v nepárnom kalendárnom týždni v utorok a vo štvrtok v čase od 15.00 hod. do 19.00 hod.. Počas letných prázdnin od 1.7. od 10.00 hod. do 15.7. do 10.00 hod. a od 1.8. od 10.00 hod. do 16.8. do 10.00 hod., počas vianočných sviatkov v párnom kalendárnom roku od 30.12. od 12.00 hod. do 6.1. nasledujúceho kalendárneho roka do 12.00 hod. a nepárnom kalendárnom roku od 24.12. od 12.00 hod. do 30.12. do 12.00 hod., počas jarných prázdnin vždy v

párnom kalendárnom roku v čase od pondelka od 10.00 hod. týchto prázdnin do nasledujúcej nedele do 18.00 hod., počas veľkonočných sviatkov vždy v nepárnom kalendárnom roku v čase od Veľkého piatku od 10.00 hod. do Veľkonočného pondelku do 18.00 hod. s tým, že prevzatie a odovzdanie dieťaťa sa uskutoční v mieste bydliska matky.

2.5.2. Navrhuje zabezpečiť aj audiovizuálny kontakt prostredníctvom aplikácie WhatsApp vždy v nepárnom kalendárnom týždni v stredu v čase od 18.00 hod. do 18.30 hod. s tým, že matka je povinná zabezpečiť uvedenú formu kontaktu a v stanovenom čase zabezpečiť prítomnosť maloletého pri uvedenom technicko - komunikačnom prostriedku.

2.6. Čo sa týka určenia bežného výživného na maloleté dieťa, tak ani s týmto sa otec nestotožňuje. Otec odvolaciemu súdu zakladá do súdneho spisu Daňové priznanie za rok 2020 a Daňové priznanie za rok 2021, rovnako ako aj doposiaľ vystavené faktúry v roku 2022. Súd prvej inštancie pri výpočte výživného na maloleté dieťa vychádzal z § 63 ods. 1 Zákona o rodine, t. j. že príjem otca predstavuje 20-násobok sumy životného minima. Uvedené súd dôvodil tým, že otec nedoložil žiadne potvrdenia o príjme, či iné doklady, z ktorých by vedel určiť majetkové pomery otca za rok 2021. Súd vo veci rozhodoval začiatkom marca 2021, pričom v danom čase otec podanie daňového priznania za rok 2022 ešte ani len neriešil. Otec toho času tunajšiemu súdu zakladá nielen Daňové priznanie za rok 2021, ale aj všetky faktúry za rok 2022, ktoré budú zahrnuté v daňovom priznaní za rok 2022. Matka má priemerný čistý príjem 772,76 eura, poberá rodinné prídavky v sume 51,76 eura, má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k staršej dcére, ktorej biologický otec prispieva na výživu sumou 250 eur. Otec je živnostník, priemerný čistý príjem má 1 200 eur. Okrem toho na syna vynakladá prostriedky aj počas súdom určeného styku, pravidelne ho bráva na výlety, zakupuje oblečenie, hračky, obuv a športové potreby. Dary odovzdáva matke. Navrhol uložiť mu povinnosť prispievať na syna sumou 150 eur mesačne.

3. Podaním doručeným súdu dňa 13.06.2022 manžel doručil súdu Daňové priznanie za rok 2021.

4. Manžel podaním doručeným súdu dňa 27. 06. 2022 doplnil svoje odvolanie a uviedol, že matka otcovi toho času neposkytuje informácie o maloletom dieťati, opakovane ruší styk otca s dieťaťom z dôvodu choroby dieťaťa, pričom otcovi nezasiela lekárske správy (s výnimkou jednej). Otec tiež matku žiadal, aby mu počas choroby dieťaťa umožnila so synom aspoň krátko telefonovať, matka nereagovala, mobilný telefón si často zablokuje, matka zablokovala aj mobilný telefón maloletého, ktorý sa nemá možnosť s otcom skontaktovať, aj keď otcovi osobne opakovane uviedol, že ho počuť chce, ale maminka mu to nedovolí. Mal za to, že psychiatrická správa z 01.06.2022 bola vyhotovená jednostranne, v jej obsahu sú uvedené len konštatovania a dojmy matky, matka tak ako doposiaľ len uvádza, že dieťa má tiky po stretnutí s otcom, psychiatricka však tiky dieťaťa nepozorovala. Po obdržaní predmetnej lekárskej správy sa telefonicky s psychiatrickou skontaktoval a bolo mu povedané, že počas vyšetrenia maloletý tiky nemal a ani iné sebapoškodzovanie známky badateľné neboli, nakoľko sa však jednalo o prvé vyšetrenie dieťaťa, tak psychiatricka na žiadosť matky musela zadokumentovať „vyjadrenia matky“. Opätovne poukázal na vypracovaný znalecký posudok č. 21/2021 uskutočnený PhDr. D. PhD, kde zhoršenie psychického stavu dieťaťa z dôvodu stretávania sa s otcom preukázané nebolo. Q. matky, že si otec dieťa len kupuje darčekom, považuje otec za neopodstatnené. Je toho názoru, že ak má dieťa psychické problémy, tak sú tieto zapríčinené správaním sa matky a jej výchovným prostredím. Otec tiež poukazuje na to, že matka podľa jeho názoru bagatelizuje zdravotný stav dieťaťa ohľadne nožičky. Mal za to, že matka, ako rezidenčný rodič, nerešpektuje práva otca, neinformuje ho o dieťati, o synovi rozhoduje sama, sama dieťa objedná na operáciu, sama vyberie chirurga, pričom vedela, že otec sa na tom podieľať chce. K podaniu založil videonahrávku spreď cca. dvoch rokov, kedy si prišiel prevziať maloletého v deň jeho narodenín, matka najprv syna nechcela odovzdať a potom ho otcovi dala, nastúpila do motorového vozidla a sledovala otca so synom, otec niesol P. na rukách a P. mu stále opakoval, prečo nás mama sleduje?, ocko stále idu za nami., čo sa stalo?, ja sa bojím. Otec sa následne otočil, zapol si video a spýtal sa matky, prečo ich sleduje, že je zvedavý už aj ich syn. Matka povedala, že ich nesleduje a po tom, čo sa otec otočil s kamerou, tak vystúpila z auta a otcovi strelila dve facky. Takáto videonahrávka odzrkadľuje správanie sa matky. Maloletý sa otcovi sťažoval, že ho mama stále vodí ku kurátorke alebo k iným lekárom a je z toho už unavený, stále po ňom všetci chcú, aby hovoril zle na ocka, ale on to robiť nechce, k čomu doložil videonahrávku. K podaniu predložil aj správu z materskej školy.

4.3. Namietal, že nie je pravdou, že by sa úmyselne nedostavil na navrhnutú spoluprácu s akreditovaným subjektom Kľúč n.o.. Kolíznej pracovníčke vyjadril záujem o predmetné stretnutie, nakoľko však nevedel o aké stretnutie sa má jednáť a čo má byť jeho účelom a vzhľadom na doterajšie konania matky chcel byť vopred o veci informovaný a požiadal pani A. (kolíznu opatrovníčku) o poskytnutie bližších informácií. Pani A. podľa vyjadrení otca nereagovala ani na jeden z jeho e-mailov a telefonicky ho kontaktovala až

krátko pred plánovaným stretnutím v daný deň s otázkou, či príde alebo nie. Otec na poslednú chvíľku musel odmietnuť. Nestotožnil so ani so záverom MUDr. B. P., detskej psychiatričky.

4.4. Poukázal na to, že v súdnom spise nie sú založené podstatné dokumenty a prílohy. V súdnom spise nemal nachádzať ani detektor lži, preto tento doložil v prílohe. Mal za to, že z výsledku z detektora lži je zrejmé, že neklame, že uvádza pravdu a že body v ňom uvedené sa zakladajú na pravde. Záverom žiada, aby odvolací súd vyhovel podanému odvolaniu v celom rozsahu a má za to, že matkou uvádzané skutočnosti nie sú riadne preukázané, pričom z vykonaného znaleckého dokazovania vyplýva, že dieťa má s otcom vytvorený úprimný vzťah, rád trávi čas s otcom. Považuje matkou doložené správy o zlom psychickom stave dieťaťa len za účelové vyjadrenia. Psychiatrické správy obsahujú výlučne jednostranný opis skutočností zo strany matky, bez kontaktu s otcom či bez dôkladnejšieho vyšetrenia dieťaťa. K podaniu priložil ako prílohy videonahrávku maloletého z 25. 12. 2022, videonahrávku maloletého, kde sa dožaduje predĺženia styku, videonahrávka, keď matka prenasledovala otca so synom počas otcovho styku, videonahrávka maloletého, kde uvádza, že už nechce chodiť ku kurátorkám, videonahrávka maloletého, kde ho otec učí lyžovať, výsledok detektora lži - otec si ho spravil z dôvodu, že matka tvrdila, že klamal. Priložil aj fotografie zo styku otca so synom a fotografiu priateľa dcéry matky - Zámečníka a jeho kamarátov, s ktorými chodí maloletý von na prechádzky.

5.1. Matka vo vyjadrení doručenom súdu dňa 10.7.2022 k odvolaniu otca navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť a navrhla žiadnemu z účastníkov nepriznať nárok na náhrad trov odvolacieho konania. Uviedla, že konanie sa vedie od 12/2018. Za tieto tri roky správanie otca k synovi prešlo niekoľkými protichodnými fázami, syna najprv odmietal, tvrdil, že nie je jeho vraj nebude živiť cudzie dieťa, ktoré mám vraj s bratrancom. Potom syna ignoroval, nemal problém niekoľko mesiacov sa so synom nestretnúť. Aktuálne syna miluje, každému dokazuje aký je on úžasný otec a aká je ona zlá matka. Svoju nenávisť voči matke úmyselne prenáša na vlastného syna, ktorého doslova zahlcuje vulgárnymi a perverzными klamstvami o nej, o synovej sestre, či o jeho najbližších. Syn je tak v extrémnej forme vystavený konfliktu lojality, či dokonca následnému pocitu viny. Nemá problém ju na verejnosti opluť pred očami syna, vulgárne jej alebo blízkym syna nadávať. Mieru jeho nenávisťi najlepšie dokumentujú jeho stovky SMS správ. Syna presvedča, že je „feťáčka, alkoholička, kurva“. Syn pri pohovoroch kolíznemu opatrovníkovi hovoril, že otec mu povedal, že za jeho vrodený handicap môže matka. Rovnako žiaden milujúci otec svojmu šesťročnému synovi jeho slovami nebude opisovať autonehodu starého otca. Znalecký posudok nereflektuje uvedené perverzné správanie sa otca voči synovi, pretože k takémuto správaniu sa došlo až po vypracovaní tohto posudku. Toto správanie sa otca výrazne zhoršilo psychiku syna a to až do tej miery, že syn aktuálne trpí adaptačnou poruchou a súvisiacim sebapoškodzovaním. Adaptačná porucha bola diagnostikovaná psychiatrom až po vypracovaní posudku. To všetko dokazuje, že od vypracovania posudku sa psychický stav syna výrazne zhoršil, čo je samo o sebe dostatočným dôvodom, pre ktorý súd prvej inštancie styk otca nerozšíril podľa posudku. Súd v bode 34 odôvodnenia rozsudku podrobne odôvodnil, prečo styk podľa posudku nerozšíril.

5.2. Klamstvá otca sa nepotvrdili, pritom poukázala na znalecký posudok P. N., ktorý vylúčil nadužívanie alkoholu či zneužívanie drog, niekoľkomesačné dobrovoľné podrobovanie sa testom na drogy, niekoľkonásobné prešetrovanie pomerov v mojej domácnosti, či v škôlke syna, alebo v škole dcéry a tiež u jej zamestnávateľa. Kolízny opatrovník opakovane kontroloval jej domácnosť a žiadnu feťáčku dieru nenašiel. Styk otca so synom umožňuje a to napriek tomu, ako sa otec k synovi správa. On samozrejme tvrdí opak. Poukázala na odôvodnenie Uznesenia OS Levice sp.zn. 6Em1/2021- 89 zo dňa 29.03.2022 ktorým súd zamietol návrh otca na výkon rozhodnutia z ktorého citovala: „Ojedinelé prípady nerealizácie styku maloletého s otcom, a to z objektívnych dôvodov, však nemožno v žiadnom prípade považovať a vyhodnotiť ako trvalé príp. pravidelné sa opakujúce bránenie matky v styku otca s mal. dieťaťom. V prejednávacom prípade nemožno kvalifikovane uzavrieť, že nerealizovanie styku otca s maloletým je spôsobené zavineným aktívnym a vedomým konaním matky. Súd zároveň poukazuje aj na skutočnosť, že otec, ktorý sám inicioval toto konanie, sa vo viacerých prípadoch kedy sa mal styk s mal. dieťaťom realizovať, sa z bližšie neuvedených dôvodov na styk s maloletým nedostavil“.

5.3. Ďalej namietala, že synov mobil neblokuje ani tak nikdy neučinila. Pravidelne však blokuje otca, ktorý nemá problém poslať jej niekoľko desiatok správ denne v ktorých jej vulgárne nadáva. To isté platí aj pre jej právnik a jeho manželku, ktorí si museli otca dieťaťa tiež zablokovať nielen na telefóne ale aj na sociálnych sieťach. Paranoidné sklony otca sa prejavujú nielen voči jej, ale dokonca voči iným osobám vrátane sudkyne prvej inštancie, pracovníčok kurately, či jej právnik. Otec dieťaťa namiesto toho, aby využil možnosť konštruktívnych riešení, ktoré mal možnosť využiť, radšej volí konflikt, radšej

napiše desiatky strán nezmyslov ktorými zahlťú súd. Uviedla, že výhovorky otca o tom, že nevedel o aké stretnutie pred akreditovaným subjektom sa má jednať sú nepravdivé. Otcovi bolo riadne vysvetlené o akú spoluprácu ide a čo je jej podstatou. V doplnení odvolania uvádza, že vraj musel „na poslednú chvíľu“ odmietnuť spoluprácu, pretože sa o nej dozvedel iba deň pred plánovaným stretnutím, to považovala za falošné tvrdenie. Spolupráca s Kľúč n.o. trvala sedem mesiacov (5/2021 až 11/2021). Keby chcel, mohol počas tak dlhej doby kedykoľvek kontaktovať akreditovaný subjekt a zapojiť sa do spolupráce.

5.4. Nespochybnila, že otec má syna rád, rovnako tak syn jeho. Pokiaľ by synovi neublížoval jeho vulgárnymi a perverzными atakmi voči nej, tak by syn už dávno u otca prespával, pretože by z jeho správania nemal strach. Rozšírenie styku či dokonca striedavá starostlivosť o syna podľa nej neprichádza do úvahy, pokiaľ otec dieťaťa nezmení svoje správanie. Poukázala aj na ďalší znalecký posudok znalkyne Mgr. O. W., ktorý je súčasťou súdneho spisu a ktorý bol vyhotovený pôvodne v trestnom konaní, podľa ktorého „Osobnosť P. F. je málo diferencovaná, s disharmonickou osobnostnou bázou v zmysle schizoidity (psychopatia). Je emočne a sociálne nezrelý, má sklony k náladovosti, ľahko sa znepokojí, podlieha emočným rozladám. Je citovo chladný, neschopný prežívať uspokojenie a radosť, je u neho nápadná neschopnosť prejavovať akékoľvek city, najmä vrelosť a lásku. Vo vzťahu k iným je ľahostajný a citovo chladný.“

5.5. Dodala, že výživné podľa nej súd prvej inštancie určil správne a to nielen vychádzajúc z tzv. potencionálneho príjmu ale aj z príjmu, ktorý neskôr v odvolaní deklaruje samotný otec dieťaťa. Otec dieťaťa napriek výzve súdu nepreukázal súdu jeho príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, hoci to bola jeho zákonná povinnosť. Preto súd prvej inštancie vychádzal z toho, že jeho príjem predstavuje dvadsaťnásobok životného minima. Napriek tomu výživné súd neurčil z tohto príjmu. 250 eur na jediné dieťa otca tomuto potencionálnemu príjmu ani zďaleka nezodpovedá. Otec dieťaťa v jeho odvolaní „deklaruje“ príjem vo výške 1 200 eur mesačne. Podľa jej názoru sa javí ako vysoko nepravdepodobné, že otec dieťaťa chodí stovky kilometrov robiť do A. aby zarobil 1 200 eur mesačne, tak ak by súd aj pripustil, že to je jeho skutočný príjem, tak z tohto príjmu je spravodlivé určiť výživné na syna vo výške 250 eur čo zodpovedá len 21 percentám príjmu otca. Otec dieťaťa v jeho odvolaní na cent presne špecifikuje jej výdavky na syna, snažiac sa navodiť súdu dojem, že syn nepotrebuje 250 eur mesačne, ale len 150 eur mesačne. Opomína pritom ustanovenie § 62 ods. 2 Zákona o rodine. Tiež otec pri jeho výpočtoch výdavkov syna opomína fakt, že syn za dva mesiace, t.j. od 9/2022 nastupuje na základnú školu s čím budú spojené nové výdavky, tiež sa zvýšia ostatné bežné výdavky primerane tejto zmene v jeho živote.

5.6. V druhej časti vyjadrenia k odvolaniu podrobne popísala vznik synovho psychického ochorenia a citovala zo znaleckých posudkov. Rozhodnutie súdu z 10.3.2022 v žiadnom prípade nepovažuje za reštriktívne, od znaleckého posudzovania sa otcovo správanie k P.vi dokonca výrazne zhoršilo. Doložila komunikáciu s otcom maloletého, lekárske správy a fotografie. P. chodí od otca síce so zážitkami z kúpaliska a z lyžovačky, ale zároveň smutný, bezradný, vystresovaný, vystrašený (výčitky o väzení), zmätený, nerozumie tomu, prečo mu otec hovorí „také škaredé veci“, keď vie, že otec klame. Otec poslal súdu fotku, o ktorej tvrdil, že je na nej matka. Túto fotku ukázal P.vi, z čoho bola zhrozená čo je otec schopný robiť P.vi! Toto konanie považuje za ohrozovanie mravnej výchovy. Zároveň zásadne odmietla tvrdenie, že je to ona. Mala za to, že otcove správanie sa stále zhoršuje, a ja ho považujem za absolútne nevhodné vo vzťahu k dieťaťu. P. otcovi nedôveruje, nechce uňho spať. Znalec nezistil žiadne pochybenia v jej výchove, ako tvrdí otec. Nestrieda partnerov, nechodí večer ani na víkendy preč. Rovnako kuratela nezistila pri šetrení pomerov žiadne moje pochybenie. P. nikdy nič takéto nepovedal ani znalcovi, ani kurátorke, ani psychiatricke. Rovnako to zásadne popiera aj ona. P. ešte nikdy nespala s nikým iným ako s ňou.

5.7. Ďalej uviedla, že sa domnieva, že otcovu agresivitu posilňuje aj jeho závislosť - gamblerstvo. Športové zápasy tipuje 30 rokov. Správa z P. školy D., ktorú v doplnení k odvolaniu otec udáva, je 2 a pol roka stará. Za taký čas dieťa predškolského veku prechádza obrovskými zmenami. Do kolektívu je P. už dávno zaradený a medzi deťmi je veľmi obľúbený. Učiteľka hodnotila P., že je zrelý na vstup do ZŠ. Jeho pozornosť je trvalá, prácu si vždy dokončí. Robí rýchlo a bez chýb. Dá si záležať, aby splnil všetky úlohy. Nikdy jej nenavrhol, aby P. zobrali ku psychológovi, po tejto stránke P. vôbec psychológa nepotrebuje. Otec nebol na viacerých pojednaniach. Na posledné pojednanie o rozvod manželstva dňa 10.3.2022 sa otec nedostavil, odmieta sa zúčastniť na stretnutiach u kurátorke, odmietol podporný program za účelom zlepšenia komunikácie od Kľúč n.o., vyhýba sa akýmkoľvek konfrontáciám svojich tvrdení. Vzhľadom k uvedenému rozhodnutie súdu prvej inštancie považujem za opodstatnené s ohľadom na skutočnosti, čo syn zažíva s otcom, so zreteľom na otcovu schizoidnú poruchu osobnosti (psychopatia), jeho osobnostnú výbavu, jeho neurotizujúci vplyv na syna a s tým spojené následky - synova diagnóza adaptačné poruchy s prejavmi sebapoškodzovania. Dodala, že ak sa synove psychické

ochorenie nezlepši alebo sa bude zhoršovať, bude s najlepším vedomím a svedomím uvažovať nad ešte striktnjším obmedzením či zákazom styku otca so synom.

6.1. K vyjadreniu manželky k odvolaniu podal svoje písomné vyjadrenie manžel a zaslané vyjadrenie považoval za expresívne, útočné a jednostranne formulované s cieľom zdiskreditovať osobu otca. Poukázal na vyjadrenie súdnej znalkyne, ktorá uviedla, že „Profil je pravdepodobne neplatný, nakoľko je u probandky prítomný sklon vypovedať o sebe v lepšom svetle a to môže spôsobiť skutočnosť, že protokol neodzrkadľuje skutočnú psychopatológiu. Prítomná je nadmerne pozitívne sebarealizácia, kedy má probandka sklon popierať svoje ťažkosti, resp. negatívne črty osobnosti a opisovať sa v lepšom svetle s dobrou adaptáciou, ako aj tendencia popisovať rozličné udalosti menej presne.“. Zásadne popiera, že by kedykoľvek na verejnosti opľul matku či starú matku, a to dokonca pred zrakom dieťaťa. Nikdy by nič také nespravil. Odmieťa aj vyjadrenia, že by sa na adresu matky alebo jej blízkych osôb vyjadroval vulgárne na verejnosti. Niekoľko mesiacov mu bráni so synom telefonicky hovoriť. Zámerne klame, že nevie, že by mal byť telefón zablokovaný. Sám P. otcovi uviedol, že mu matka telefón blokuje, aby ho vraj otec stále neotravoval. Taktiež otec apeluje na to, že matka doložila a stále dokladá len tú istú SMS komunikáciu. Matka posledné týždne otcovi napíše, že mu kontakt umožní, dohodne sa s ním, že si zavolajú večer, poobede alebo doobeda, no nakoniec matka telefón nezdvihne alebo je stále zablokovaná. Prípadne otcovi napíše, že dieťa k telefónu ísť nechce. Mobilný telefón, z ktorého boli SMS správy v danom čase odoslané, že nie je P.vým biologickým otcom, bol v dispozičnej sfére matky, mobil bol na matku aj napísaný, pričom dané SMS správy mali byť podľa vyjadrení otca napísané matkou, ktorá ich aj z mobilného telefónu odoslala a následne si spravila screenshoty a tieto doložila do súdneho konania.

6.2. Argumentáciu matky považoval za účelovú, nikdy ju neobvinil, že by mala pomer s bratrancom, nikdy netvrdil, že P. nie je jeho synom či dokonca, že by mal byť synom matkinho bratranca. Nie je pravdou, že na verejnosti vulgárne nadával právnenému zástupcovi matky. Je pravda, že mu zaslal niekoľko SMS správ, iný kontakt s ním však nemal. Tvrdil, že dieťa je v psychickej nepohode po atakoch matky, matka dieťaťu hovorí zlé veci o otcovi, dieťa nabáda, aby na styk nešlo, aby hovorilo, že u otca spať nebude, vraj, keby sa syn v noci zobudil, tak by sa určite nezobudil aj ocko a doma sa maminka zobudí. Matka podľa neho často dieťaťu podsúva názory a odpovede na otázky otca. P. má často prísť na styk s otcom s naučenými vetami či otázkami, ktoré si sám vymyslieť nemohol. Trvá na tom, že matka požíva omamné a psychotropné látky a za týmto účelom žiadal v konaní pred súdom prvej inštancie vypočuť aj navrhnutých svedkov. Svedkovia mali byť očitými svedkami matkinho bujarého života, ich vypočutie bolo zamietnuté. Rovnako bolo zamietnuté aj uskutočnenie znaleckého dokazovania na zistenie prítomnosti omamných a psychotropných látok u matky testom z moč. Matka sa podrobila len dvom jednoduchým testom z krvi, nejednalo sa o žiadne prísne podrobovanie sa testom na prítomnosť drog, ako to matka uvádza, pričom pri takýchto testoch, ktoré ona podstúpila sa prítomnosť drog po 3-4 dňoch od ich požitia nepreukáže. Poukázal na vyjadrenie maloletého, ktorý mal otcovi uviesť, že matka s p. O. súložili na manželskej posteli, kde na kraji ležal aj P.. Otec tomuto vyjadreniu syna plne dôveruje. Matka tiež nepravdivo v súdnom konaní tvrdila, že otec synovi zakazuje pozeráť televízor. Otec v domácnosti televízor ani nemá, čas so synom trávi aktívne.

6.3. Ak by matka skutočne mala záujem na zachovaní vzťahu medzi otcom a maloletým synom, tak by nemala problém syna otcovi dať aspoň 2x do týždňa na 5 minút k telefónu. Matka otcovi neumožnila telefonický hovor so synom ani počas súdom určeného styku, kedy tento zrušila z dôvodu choroby dieťaťa. Je presvedčený, že práve výchovné prostredie matky nie je vhodné pre výchovu dieťaťa, podľa názoru otca má matka problém s omamnými a psychotropnými látkami, rovnaký problém má mať podľa jeho vyjadrení aj jej staršia dcéra, čoho mal byť očitým svedkom a má mať takéto informácie aj od známych zo N. Opätovne dal do pozornosti fotografiu matky zo stránky www.amateri.com, kde matka ponúkala svoje „sexuálne služby“. Po tom, čo matka zistila, že sa otec o danej fotografii dozvedel, tak matka fotografiu dala stiahnuť. Matka podľa jeho názoru systematicky pracuje na oddelení dieťaťa od otca, tak ako to docielila aj pri F..

6.4. Dodal, že je presvedčený, že matka sa navrhnutým výživným snažila vykryť príjmový nepomer medzi účastníkmi konania, pričom toto zdôvodnila právom dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni otca ako rodiča, ktorého príjmové a teda celkové pomery sú vyššie, než pomery matky. Výživné hradené jedným z rodičov k rukám druhého rodiča môže slúžiť výlučne len na úhradu nákladov na odôvodnené potreby a záujmy dieťaťa, ku ktorému bolo určené, v žiadnom prípade nemôže byť využívané pre potreby rodiča, ku ktorého rukám je rodič povinný toto výživné uhrádzať a taktiež nie je možné, aby si tento rodič cestou výživovacej povinnosti voči maloletému dieťaťu riešil svoju finančnú situáciu z dôvodu, že jeho príjmové potreby sú nižšie než príjmové pomery rodiča, ktorý bol k úhrade výživného voči

maloletým deťom zaviazaný. Otec trvá na tom, že výdavky na dieťa vyčíslené matkou boli nadhodnotené a nereflektujúce skutočné mesačné náklady dieťaťa, pričom súd prvej inštancie taktiež nevychádzal zo skutočných majetkových pomerov otca, pričom majetkové pomery otec toho času riadne zdokladoval a doložil daňovými priznaniami a faktúrami za rok 2022. Preto trval na tom, že dôvodnou sumou je výživné vo výške 150 mesačne.

7. Podaním doručeným súdu dňa 29. 07. 2022 označeným ako doplnenie odvolania manžel uviedol, že kontaktoval matku za účelom telefonického kontaktu so synom, matka mu uviedla, že mu styk umožní, nakoniec ako vždy telefonát nezrealizovala a len do SMS správy uviedla „môžeš“. Matka koná účelovo, otcovi napíše do SMS správy, že mu dieťa k telefónu dá, keď otec volá, tak telefón nezdvihne. Ani raz sa nestalo, že by matka telefón zodvihla, zavolala by P. pod' ocko ti volá a syn by povedal, že s otcom hovoriť nechce. Matka jednoducho synovi nedá ani možnosť rozhodnúť sa, či s otcom hovoriť bude alebo nie. Dňa 22. 07. 2022 otec nevydržal a pricestoval na Slovensko za synom, synovi nakúpil oblečenie a hračky a išiel mu ich zaniešať. Zazvonil na zvonček a z rodinného domu počul P.v hlas a potom matkin, ešte záves niekto odhrnul, potom tam stál otec asi 10 minút, zakričal P. pod' na balkón na chvíľočku a už bolo ticho a nikto nereagoval. Otec teda nechal veci na bráničke a odišiel, potom napísal matke SMS správu, že synovi kúpil veci. Syna nevidel ani na jednu minútu. Matka otcovi neumožní nad rámec súdom určeného styku ani jeden telefonát a ani mu neumožní synovi osobne odovzdať darčeky a pozdraviť ho pri bráničke. Neskôr sa nesmierne potešil, keďže mu syn poslal znovu veľa srdiečok z čoho je zrejme, že P. má otca veľmi rád, tešil darčekom a ako poďakovanie mu zaslal správu plnú srdiečok.

8. K vyjadreniam otca podala matka vyjadrenie doručené súdu dňa 05. 10. 2022, kde okrem pôvodne uvádzaných tvrdení dodala, že v jeho vulgárnom a perverznom správaní neprestal a v tomto pokračuje aj počas odvolacieho konania. Tak ako vo svojom vyjadrení súdu uvádza, že má ponúkať sexuálne služby na internete, tak aj svojmu 6 ročnému synovi tvrdí to isté. Vo svojich atakoch voči synovi pokračuje, čo syn opísal v priložených videách. Otec ho núti o matke klamať, pričom neprestane pokiaľ syn nepovie čo chce otec počuť. Takto sa syn musí „chrániť“, lebo inak nedokáže ataky otca na jej osobu spracovať. Takéto správanie otca považovala ďaleko cez čiaru normálneho správania sa zdravého rodiča a nemá nič spoločné s najlepším záujmom maloletého dieťaťa, ktorý musí súd vždy sledovať. Ak by súd styk rozšíril, poskytne tak otcovi maloletého viac času, ktorý otec bezpochyby využije tak, že sa bude voči nemu správať vulgárne a perverzne. Otec sa nijako nepoučil a v tomto správaní pokračuje aj napriek tomu, že musí dobre vedieť, že takéto správanie je pre syna škodlivé. K vyjadreniu doložila lekárske potvrdenia, čestné prehlásenie rodičov matky a jej sestry, SMS správy od otca a videonahrávku.

9. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

10. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, neviazaný rozsahom odvolania (§ 65 CMP), neviazaný dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), prejednal odvolanie otca bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 68 CMP), s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP). Dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav veci a vyvodil z neho aj správny právny záver, preto rozsudok v napadnutých výrokoch o zverení maloletého (výrok II.), vo výroku o výživnom (výrok IV.), o úprave styku s maloletým (výrok V.), a v časti trov konania, ako výroku závislého, podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

11. V predmetnej veci navrhovateľka podala dňa 27. 12. 2018 návrh na rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu. Žiadala na čas po rozvode zveriť maloleté dieťa do svojej osobnej starostlivosti a otcovi uložiť povinnosť platiť výživné v sume 300 eur mesačne. Styk otca s dieťaťom nežiadala upraviť, žiadala ho ponechať na dohode rodičov.

11.1. Súd prvej inštancie rozsudkom manželstvo účastníkov konania rozviedol. Maloleté dieťa na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti matke a určil, že obaja rodičia sú oprávnení maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok. Otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou 250 eur mesačne vždy do 20. dňa mesiaca vopred k rukám matky odo dňa právoplatnosti výroku rozsudku o rozvode manželstva. Styk otca s maloletým upravil tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým každý páry týždeň v roku v sobotu a v nedeľu od 10:00 hod. do 18:00 hod., každý páry rok 25.12. od 10:00 hod. do 18:00 hod., každý nepáry rok 31.12. od 10:00 hod. do 18:00 hod., každý páry rok na Veľkonočnú nedeľu od 10:00 hod. do 18:00 hod., každý nepáry rok na Veľkonočný

pondelok od 10:00 hod. do 18:00 hod., s tým, že rodičia sú navzájom oprávnení a povinní maloleté dieťa si odovzdať a prevziať v stanovený čas v mieste bydliska matky. Zároveň uložil každému z rodičov povinnosť nahradiť štátu trovy znaleckého dokazovania vo výške 473,44 eura do 60-tich dní odo dňa právoplatnosti rozsudku na účet Okresného súdu Levice. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

11.2. S rozsudkom súdu prvej inštancie sa nestotožnil manžel, otec maloletého dieťaťa a napadol ho odvolaním v časti zverenia maloletého dieťaťa matke (výrok II.), v časti určenia vyživovacej povinnosti (výrok IV.), v časti úpravy styku otca s maloletým dieťaťom (výrok V.) a v závislom výroku o trovách konania. V týchto výrokoch je rozsudok súdu prvej inštancie podrobený prieskumnej činnosti odvolacieho súdu, v ostatných výrokoch rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť.

11.3. V priebehu odvolacieho konania predložil otec maloletého dieťaťa návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, úpravy styku s dieťaťom počas vianočných sviatkov.

12. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Ustanovenie § 387 ods. 2 CSP zakotvuje koncepciu zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho súdu. Ak má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie podľa § 220 ods. 2 CSP, ale obmedzí sa len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zároveň môže doplniť ďalšie dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia. Právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako neoddeliteľnej súčasť práva na spravodlivý súdny proces neznamená povinnosť súdu dať odpoveď na všetky argumenty účastníka, ale len na argumenty zásadného významu, t. j. pre vec rozhodujúce.

13.1. Odvolací súd v zmysle § 380 ods. 1 CSP, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, nakoľko bola jeho argumentácia vecne správna, objektívna, presvedčivá a v neposlednom rade v súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu SR. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa tak hmotnoprávnu, ako aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmanej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 380 ods. 2 CSP vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliadne odvolací súd len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. To znamená, že pokiaľ sa v konaní pred súdom prvého stupňa síce vyskytli vady, ale ktoré nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, potom odvolací súd na tieto vady neprihliadne.

14. V danej veci odvolací súd preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, nezistil žiadne vady, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

14.1. Odvolací súd, rozhodujúci o odvolaní podanom otcom maloletého dieťaťa, súc viazaný dôvodmi podaného odvolania, preskúmal v danej veci tak napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, konanie, ktoré mu predchádzalo a tiež dôvody odvolania a skonštatoval, že súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, jednotlivé dôkazy vyhodnotil a na ich závere vec aj správne právne posúdil. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že manžel, otec dieťaťa, sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvého stupňa nestotožňuje, neznamená, že jeho zdôvodnenie nezodpovedá požiadavkám, ktoré na túto časť rozhodnutia kladie vyššie citované zákonné ustanovenie. Súd prvej inštancie totiž zrozumiteľným

spôsobom napadnuté rozhodnutie odôvodnil. Odvolací súd sa s týmto odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť týchto dôvodov ďalej, podľa § 387 ods. 2 CSP, iba poukazuje.

14. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia iba dodáva, že konanie vo veciach rozvodu manželstva a starostlivosti súdu o maloletých je upravené v Civilnom mimosporovom poriadku zákonom č. 161/2015 Z.z. účinnom od 01. 07. 2016. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konanie podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

14.1. Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine, rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

Podľa § 100 CMP, s konaním o rozvod manželstva je spojené konanie o úpravu pomerov manželov k ich maloletým deťom na čas po rozvode.

Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia, ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.

Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

15. V predmetnej veci otec dieťaťa navrhoval realizáciu striedavej osobnej starostlivosti rodičov o maloletého syna. Slovenský právny poriadok okrem výlučnej osobnej starostlivosti o dieťa jedným z rodičov pozná aj inštitút tzv. striedavej osobnej starostlivosti. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa. Základným predpokladom pre možnosť vzniku striedavej osobnej starostlivosti je najmä dohoda a spolupráca rodičov maloletého dieťaťa.

15.1. Súd prvej inštancie maloleté dieťa zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorá má vhodné prostredie na výchovu maloletého. Tvrdenia otca o tom, že matka požíval nadmieru alkohol omamné látky bola v priebehu konania vyvrátená, preto námietky otca v tomto smere odvolací súd považoval za nedôvodné. Otec so zverením maloletého matke spočiatku súhlasil, neskôr žiadal nariadiť striedavú osobnú starostlivosť. Na nariadenie striedavej osobnej starostlivosti však musia byť splnené viaceré hmotnoprávne podmienky, medzi ktoré patrí napr. to, že o takúto starostlivosť majú záujem obaja rodičia, táto je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa, vyhovuje osobnosti maloletého dieťaťa, rodičia ňou zabezpečujú stabilitu, ako aj to, že dieťa nebude opakovane vytrhávané zo svojho sociálneho prostredia, aby aj v období po rozvode manželstva rodičov nebolo naďalej zbytočne traumatizované, čo sa v uvedenom prípade nedá jednoznačne zaručiť. Maloletý má podľa správ predložených v spise, ako aj podľa vypracovaného znaleckého posudku pozitívny vzťah k obom rodičom. Konflikty medzi nimi vníma veľmi citlivo, nechce sa stavať do pozície obrancu jedného rodiča pred tým druhým. Napäté vzťahy medzi rodičmi ho zaťažujú, po psychickej stránke sa v tak útlom veku s nimi ešte nevie vysporiadať. Vytvorenie priaznivých podmienok pre maloletého (zariadenie detskej izby) na strane otca, odvolací súd hodnotí kladne, čo je aj v prospech maloletého pri bežnom styku s ním, avšak je to len jednou z podmienok pre efektívne fungovanie striedavej starostlivosti. O takúto formu starostlivosti matka nemá vôbec záujem pre dlhodobu pretrvávajúce zlé vzťahy s otcom. Práve dobrá komunikácia a spolupráca medzi rodičmi je imanentnou zložkou striedavej starostlivosti. Túto podmienku musia rodičia splniť v prvom rade. Hoci ich manželstvo skončilo rozvodom, ich prvoradým záujmom by malo byť práve to, aby svoje vzájomné konflikty neprenášali na maloleté dieťa a aby vždy konali iba v jeho záujme. Až v prípade, ak by dokázali odstrániť tieto negatívne dopady by takáto forma starostlivosti mohla potencionálne fungovať a nesporne by bola v záujme maloletého dieťaťa. Kooperácia, komunikácia, ako i vhodné správanie medzi rodičmi však v súčasnej situácii úplne absentuje a preto odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie, nevidel

dôvod na nariadenie striedavej osobnej starostlivosti, a to tiež poukazujúc aj na znalecký posudok, podľa ktorého je otec menej schopný zabezpečovať nepretržitú starostlivosť o maloletého v porovnaní s matkou a negatívne stanovisko kolízneho opatrovníka. Prihliadol na výchovné schopnosti a povahové vlastnosti rodičov, ako i úroveň komunikácie medzi rodičmi.

16. Podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvoze; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine, rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

17. S úpravou výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu súvisí aj otázka úpravy styku s rodičom, ktorému dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti. Pri rozhodovaní súdu je potrebné otázku styku, jeho časové vymedzenie a miesto stretávania posudzovať starostlivo a zväžiť jednak okolnosti na strane maloletého dieťaťa (jeho vek, zdravotný stav, vzťah k rodičovi atď.), ako i okolnosti na strane rodičov (ich vzájomný vzťah, časové a hospodárske možnosti, vzdialenosť medzi bydliskom dieťaťa a rodiča atď.). V prípade, že je to v záujme zdravého vývoja dieťaťa potrebné, súd styk dieťaťa s rodičmi obmedzí alebo ho celkom zakáže (§ 25 ods. 3 Zákona o rodine). Zároveň ustanovenie § 24 ods. 4 Zákona o rodine ukladá súdu, aby pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností sledoval vždy záujem maloletého dieťaťa s ohľadom na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Rovnako má dbať na to, aby bolo rešpektované právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom, na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a na udržovanie pravidelného rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s nimi. Uvedená právna úprava takto v plnom rozsahu korešponduje Dohovorom o právach dieťaťa, prijatému dňa 20. 11. 1989, ktorý vo svojom článku 3 ods. 1 stanovuje, že záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, či je už uskutočňovaná verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi. Zároveň článok 8 ods. 1 Dohovoru predpokladá, že štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, vynaložia všetko úsilie na to, aby bola uznaná zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa a základným zmyslom ich starostlivosti musí byť pritom záujem dieťaťa. Rovnako tak Listina základných práv a slobôd vo svojom článku 32 ods. 1 v spojení s ods. 4 určuje, že rodičovstvo a rodina sú pod ochranou zákona, pričom starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Práva rodičov môžu byť obmedzené a nepĺnajúce deti môžu byť od rodičov odlúčené proti ich vôli len rozhodnutím súdu na základe zákona. Rodičia majú rovnaké rodičovské práva a povinnosti a obaja sú zodpovední za všestranný rozvoj dieťaťa. Každý z rodičov má celé rodičovské práva a povinnosti. Obidvaja rodičia ich nemusia vykonávať spolu, ale vo vzájomnom porozumení. Pri výkone rodičovských práv sú obidvaja rodičia rovnoprávni.

17.1. Súd pri úprave styku rodiča s dieťaťom predovšetkým skúma, či je styk maloletého dieťaťa v prospech dieťaťa a je povinný veľmi starostlivo zväžiť, aká úprava tohto styku (časové vymedzenie, určenie prostredia a pod.), zodpovedá v konkrétnom prípade najlepšie niektorej skutočnosti týkajúcej sa maloletého dieťaťa a niektorej skutočnosti týkajúcej sa rodičov. Predovšetkým súd musí zväžiť vek a zdravotný stav maloletého dieťaťa, jeho citový vzťah k rodičovi, ktorý ho nemá vo výchove a k prostrediu, v ktorom tento rodič žije, ako aj obvyklý denný režim maloletého dieťaťa. Medzi ďalšie skutočnosti, ktoré súd skúma, patria osobné a rodinné pomery rodičov, vzájomný vzťah rodičov a ich časové a hospodárske možnosti.

17.2. Hodnotenie týchto všetkých skutočností v prejednávanej veci, predovšetkým v zhode so záujmom maloletého dieťaťa, vedú potom k najvhodnejšej úprave styku rodiča s maloletým dieťaťom. Súd prvej inštancie v zmysle týchto intencií postupoval a upravil styk tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti. Pre zdravý vývin maloletého dieťaťa je v prvom rade potrebná konštruktívna komunikácia rodičov, bez spochybňovania schopností druhého rodiča a vzájomného osočovania. V danom prípade však táto komunikácia úplne absentuje. Rodičia dieťaťa si nevedia prísť na meno, vzájomne sa osočujú, spolu nekomunikujú, iba sa nevhodne správajú a toto správanie prenášajú na maloleté dieťa. Keď rodičia dieťaťa dokážu komunikovať korektne, bude šťastné, spokojné a prosperujúce aj maloleté dieťa. V súčasnosti na maloletého vplývajú zlé vzťahy medzi rodičmi, a už vôbec nie je vhodné aby bol svedkom skutočností, ktoré bližšie popísal súd prvej inštancie, ako aj samotní rodičia vo svojich vyjadreniach. Súd prvej inštancie pri úprave styku otca s maloletým dieťaťom prihliadol predovšetkým na záujem maloletého dieťaťa, a vzhľadom na jeho zhoršujúci sa zdravotný stav, najmä v psychickej sfére, úprava

styku bez prespania u otca dieťaťa, sa javí za danej situácie ako najlepší spôsob realizácie styku. Ako vyplýva z vykonaného dokazovania, až po podaní znaleckého posudku došlo k zmene v psychickom stave maloletého dieťaťa, u ktorého sa objavili tiky, sebapoškodzovacie tendencie, ktoré pramenia z aktuálnej záťažovej situácie v rodine. Aj z tohto dôvodu je úprava styku otca s maloletým synom tak, ako ju upravil súd prvej inštancie, bez prespania, jednoznačne v záujme maloletého dieťaťa.

17.3. Odvolací súd v tejto súvislosti apeluje na oboch rodičov, aby vyvinuli snahu napraviť svoje vzťahy pre dobro maloletého dieťaťa a jeho upokojenie po psychickej stránke. Odvolávajúci sa na závery znaleckého posudku, podľa ktorých má otec sklon k hostilným až agresívnym reakciám pri narcistických črtách osobnosti. Otcovo správanie by mohlo mať nepriaznivý vplyv na zdravý vývin maloletého v tom zmysle, že otec by neprimerane zaťažoval maloletého svojimi myšlienkami a názormi v súvislosti s jeho matkou, voči ktorej otec prechováva negatívnu emočnú väzbu a tým by mohol prispieť k neurotizácii maloletého. Toto tvrdenie potvrdzujú správy medzi rodičmi, z ktorých jednoznačne vyplýva že otec svoje negatívne postoje voči matke prenáša na maloletého čím ho traumatizuje. Takéto správanie neprospieva ani matke, ktorá sa voči tomu stavia obranne a nemá záujem rozširovať styk otca s maloletým. Zároveň však odvolací súd v jej konaní nevzhliadol, že by v styku otca so synom bránila. Nerealizovanie styku bolo prevažne v dôsledku zdravotných problémov maloletého. Zo strany matky však bude podľa názoru odvolacieho súdu potrebné vyvinúť väčšiu snahu v umožnení kontaktu maloletého s otcom prostredníctvom telefónu, prípadne aplikácií. Odvolací súd však nevidel dôvod na nariadenie takéhoto styku, je na každom z rodičov, aby sa ich vzťahy zlepšili a potom, ak styk bude prebiehať bezproblémovo, je možné uvažovať o rozšírené súdom prvej inštancie upraveného styku. S upraveným stykom tak, ako ho upravil súd prvej inštancie, sa odvolací súd stotožnil.

17.4. Odvolací súd iba dodáva, že upraviť styk otca s maloletým dieťaťom prostredníctvom sociálnych sietí nie je možné, nakoľko sociálne siete prevádzkuje a spravuje iný subjekt, ktorému nemôže prikázať, aby zabezpečil takúto realizáciu hovorov.

17.5. Na námietku otca, že chce styk s maloletým realizovať aj s prespaním, odvolací súd poukazuje na znalecký posudok, ktorý toto na želanie maloletého, zatiaľ neodporučil. Taktiež poukazuje na zhoršený najmä psychický stav maloletého dieťaťa, po vykonaní znaleckého dokazovania, ktorý pramení práve z nezhôd medzi rodičmi dieťaťa. V ostatných argumentoch odvolací súd v podrobnostiach poukazuje na konštatovania súdu prvej inštancie, ktorý sa dostatočne zaoberal predloženými správami, vyjadreniami, znaleckým posudkom, tvrdeniami účastníkov konania ako aj lekáorskými správami ohľadne zdravotného stavu maloletého.

17.4. Tak v priebehu konania, ako aj v podanom odvolaní, otec dieťaťa žiadal upraviť styk aj počas letných prázdnin. Súd prvej inštancie tento styk zvlášť neupravil. Odvolací súd, vzhľadom k tomu, že otec žiadal aj v podanom odvolaní upraviť styk počas letných prázdnin, zaoberal sa týmto návrhom otca a dospel k záveru, že v tomto čase je upravený bežný styk a s poukazom na skutočnosť, že doteraz nebol upravený styk s prespaním dieťaťa u otca, nebol dôvod vo väčšom rozsahu upraviť styk počas letných prázdnin. Rodičia dieťaťa musia v prvom rade upustiť od vzájomných obviňovaní a v záujme maloletého dieťaťa, ktoré začína trpieť ich nezhodami psychickými a fyzickými zdravotnými problémami, nájsť spoločnú cestu tak, aby ich dieťa vyrastalo v zdravom prostredí. Až následne bude možné v širšom rozsahu upraviť styk otca s maloletým dieťaťom, a to aj s prespaním a vo väčšom rozsahu aj počas letných prázdnin.

18. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa odseku 4 citovaného ustanovenia, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine, rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima.

19. Zákonná povinnosť rodičov plniť vyživovaciu povinnosť deťom vzniká narodením a trvá do času, kým dieťa nie je schopné sa samo živiť a uspokojovať svoje odôvodnené potreby. Odôvodnené potreby dieťaťa sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi rodičov. Ak

sú reálne možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. Ak sú reálne možnosti a schopnosti rodičov väčšie, odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, vrátane tvorby úspor, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu sú prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa. Pre určenie výšky výživného pre dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové možnosti a schopnosti rodičov, ktoré sú dané nielen subjektívnymi vlastnosťami (fyzickou zdatnosťou, úrovňou vzdelania, pracovnými skúsenosťami a pod.), ale aj okolnosťami objektívneho charakteru.

19.1. V zmysle § 75 ods. 1 Zákona o rodine, súd pri určovaní výšky výživného prihliada na jednej strane na odôvodnené potreby oprávneného a na druhej strane na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Pre náležité zhodnotenie schopností, možností a majetkových pomerov na strane povinného, resp. povinných (obaja rodičia majú vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom) je potrebné zistiť predovšetkým okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať oprávnenému výživné, faktické príjmy oboch rodičov, ktoré dosahujú v čase súdneho konania, resp. ich potencionálne príjmy, majetkové pomery rodičov vo všeobecnosti (každého osobitne), s prihliadnutím na jeho životný štandard, počet, druh, výšku a dôvodnosť iných vyživovacích povinností každého povinného a tiež ich zárobkové možnosti podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania. Obe kritériá uvedené v § 75 Zákona o rodine, t.j. odôvodnené potreby oprávneného a schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného veľmi úzko súvisia a vzájomne sa podmieňujú. Odôvodnené potreby dieťaťa do značnej miery závisia od schopností a možností rodičov, pričom pri určení výživného sa vychádza zo zásady, že životná úroveň dieťaťa sa má prispôbiť životnej úrovni ostatných členov rodiny. Preto, ak rodičia majú vďaka svojim schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom vyšší štandard, premietne sa to aj do odôvodnených potrieb detí. Schopnosti a možnosti rodičov posudzuje súd najmä z hľadiska toho, aký zárobok alebo iný príjem môže rodič dosiahnuť.

19.2. V danej veci súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému sa vyššie uvedenými zásadami a princípmi, uvedenými v Zákone o rodine riadil, pričom v tomto smere v potrebnom rozsahu zistil skutkový stav veci a vyvodil z neho i správne právne závery. Aplikujúc vyššie uvedené závery na prejednávajúcu vec, odvolací súd dospel k záveru o správnosti napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie aj v tejto časti, t.j. v časti určenia výšky výživného na maloleté dieťa. Posudzujúc príjmové a majetkové možnosti a schopnosti oboch rodičov, odvolací súd, zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že vzhľadom na zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matky, určená výška bežného výživného v sume 250 eur je adekvátna. Odvolací súd tak konštatuje aj s poukazom na otcom predložené Daňové priznanie a faktúry, ktoré boli v roku 2022 priemerne vo výške cca 1 800 eur mesačne. Navyše maloletý od septembra začal navštevovať základnú školu, s čím sú všeobecne spojené zvýšené finančné výdavky. Túto tvrdenú skutočnosť otec nerozporoval. Otec nemá inú vyživovaciu povinnosť, maloletý je jeho jediný syn. Matka má ešte jednu vyživovaciu povinnosť a jej príjem je v porovnaní s otcom nižší (cca 770 eur + rodinné prídavky + výživné na dcéru). Obaja rodičia sú zamestnaní. Odvolací súd nesúhlasil s tvrdením otca, že matka si chce príjmom od otca v podobe výživného len zvýšiť svoju životnú úroveň, pravdivosti takéhoto tvrdenia nič nenasvedčuje. Takéto námietky otca považoval súd za neopodstatnené, nedôvodné a odvolací súd ich vyhodnotil ako účelové. V ostatnom odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

20. Ustanovenie § 387 ods. 3 CSP ukladá odvolaciemu súdu vysporiadať sa s podstatnými námietkami odvolateľa, uvedenými v podanom odvolaní.

20.1. Otec dieťaťa v podanom odvolaní namieta predovšetkým nepresvedčivosť odôvodnenia napadnutého rozsudku. Odvolací súd sa s touto námietkou nestotožnil, nakoľko súd prvej inštancie riadne zdôvodnil svoje úvahy, ktorými sa riadil pri rozhodovaní a iba samotná skutočnosť, že otec dieťaťa nesúhlasí tak so zverením dieťaťa matke, ako aj s úpravou styku, či s výškou výživného, nie je dôvodom na konštatovanie nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku. Odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je riadne odôvodnený tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 220 CSP. Z uvedeného dôvodu námietku odvolateľa vyhodnotil ako účelovú a nedôvodnú.

20.2. Odvolateľ v podanom odvolaní nesúhlasí s rozhodnutím súdu prvej inštancie v časti zverenia dieťaťa matke, v časti výživného, v časti úpravy styku. Opätovne sa dožadoval striedavej osobnej starostlivosti, resp. širšej a extenzívnejšej úpravy styku. V tejto časti odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, ako aj tohto rozsudku, v ktorých rozhodnutiach sa súdy podrobne zaoberali týmito otázkami a rozhodnutie o nich riadne zdôvodnili. Vzhľadom na tieto dôvody, odvolací súd námietky odvolateľa a jeho návrhy na rozšírenie styku, úpravu výživného, resp. striedavú osobnú starostlivosť vyhodnotil ako nedôvodné.

21. Na záver odvolací súd dodáva, že v mimosporových konaniach je základom odvolacieho konania princíp úplnej apelácie, ktorý má súvis s vyšetrovacím princípom a povinnosťou súdu zistiť skutočný stav vecí. Vzhľadom na uvedené sa v mimosporových konaniach neuplatňuje koncentrácia konania a účastníci sú oprávnení predkladať nové skutkové tvrdenia a nové dôkazy až do rozhodnutia o odvolaní. Aj v mimosporových konaniach naďalej platí, že súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Za nové dôkazné návrhy sa považujú návrhy, ktoré doposiaľ neboli navrhnuté, pričom navrhnuté dôkazy musia byť relevantné, čo znamená, že skutočnosť, ktorú majú preukázať je podstatná pre rozhodnutie. Súd posúdi, či dôkaz navrhnutý v odvolacom konaní vykoná (§ 185 ods. 1 CSP). V danej veci odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne konal, ak rozhodol i napriek tomu, že pomery na strane otca neboli prešetrené kolíznym opatrovníkom. Vo svojom rozhodnutí dostatočne odôvodnil, z akých objektívnych okolností nedošlo k prešetreniu týchto pomerov, poukazujúc na správu kolízneho opatrovníka a vzhľadom k tomu námietky otca v tomto smere odvolací súd považoval za nedôvodné.

22. Odvolací súd, posudzujúc rozsudok z hľadiska citovaných zákonných ustanovení a súdom prvej inštancie zisteného skutočného stavu, dospel k záveru, že súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní správne vyhodnotil zistený skutočný stav a vec aj správne právne posúdil. Predmetné konanie prebieha od roku 2018 a teda aj s poukazom na dĺžku konania v danej veci, pre jej zložitost' a neúmerné množstvo podaní, je pre ustálenie výchovného prostredia maloletého dôležitá vec ukončiť. V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že na vzájomné invektívy rodičov maloletého dieťaťa, vzájomné osočovanie a nevhodné správanie preukazované z ich strany vzájomne, odvolací súd vôbec neprihliadal, vyhodnotil, že takéto vzájomné správanie rodičov nie je vôbec v záujme maloletého dieťaťa, jeho zdravého psychického a fyzického vývoja a už vôbec nemôže byť podkladom pre prípadnú budúcu striedavú osobnú starostlivosť. Rodičia maloletého dieťaťa by sa nad svojim vzájomným správaním mali zamyslieť a do budúcnosti sa takéhoto nevhodného správania vyvarovať najmä predovšetkým s ohľadom na zdravie maloletého dieťaťa.

22.1. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch o zverení maloletého (výrok II.), vo výroku o výživnom (výrok IV.), o úprave styku s maloletým (výrok V.), a v časti trov konania, ako výroku závislého, podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

23. Otec maloletého dieťaťa v priebehu odvolacieho konania doručil súdu prvej inštancie písomné podanie, označené ako návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Žiada nariadiť neodkladné opatrenie, aby mohol so synom stráviť aspoň pár dní na Vianoce a to od 25. 12. do 30. 12. s prespaním. Dôvodil, že sú to už tretie, lebo štvrté Vianoce, čo nemá žiadnu šancu byť so synom. Minulý rok mu manželka odmietal syna dať na Vianoce, nekomunikovala s ním, bol s ním dva týždne po Vianociach cez víkend. Ďalej opätovne popisuje udalosti, ktoré uvádzal už v priebehu konania na súde prvej inštancie, ale aj v odvolacom konaní. V prevažnej väčšine tohto podania na jednej strane obviňuje opätovne matku dieťaťa obviňuje z užívania pervitínu a trávy, pričom väčšiu časť podania venuje invektívam, osočovaniu a aj vyhrážaniu sa zákonnej sudkyňi súdu prvej inštancie.

23.1. Podľa § 362 CMP o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý bol podaný v priebehu odvolacieho konania, je príslušný rozhodnúť odvolací súd. Odvolací súd môže neodkladné opatrenie nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu.

24. Odvolací súd v zmysle citovaného ustanovenia Civilného mimosporového poriadku rozhodoval o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, nakoľko z obsahu tohto podania vyplýva, že domáha úpravy styku s maloletým dieťaťom počas vianočných sviatkov s prespaním. Vzhľadom na rozhodnutie vo veci samej, úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, úprave styku a s poukazom na skutočnosť, že od rozhodnutia súdu o úprave styku k žiadnej zmene pomerov doteraz nedošlo, nemal dôvod odvolací súd rozhodnúť o úprave styku inak, ako bolo rozhodnuté napadnutým rozsudkom a týmto potvrdzujúcim odvolacím rozsudkom.

24.1. Otec dieťaťa opakovane, aj v tomto návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, iba absolútne nevhodným spôsobom, arogantne a navyše bez akýchkoľvek preukázateľných dôvodov nevhodne útočí a osočuje tak zákonnú sudkyňu v danej veci, ako aj matku maloletého dieťaťa. Bez preukázania akýchkoľvek dôkazov sa o nej vyjadruje ako o feťáčke.

24.2. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd potvrdil v danej veci rozsudok súdu prvej inštancie, v ktorom sa súd riadne vysporiadal so všetkými námietkami účastníkov konania, podrobne odôvodnil aj úpravu styku maloletého dieťaťa s otcom, svoje rozhodnutie správne odôvodnil, odôvodnenie je jasné, určité

a zrozumiteľné a vyplývajú z neho úvahy, ktorými sa riadil pri svojom rozhodnutí, odvolací súd na tieto dôvody poukazuje. Zároveň poukazuje na dôvody uvedené v odôvodnení tohto rozsudku.

24.3. Odvolací súd návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal upraviť jeho styk s maloletým dieťaťom počas Vianoc s prespaním, ako nedôvodný zamietol, práve z dôvodu, že rozhodol vo veci samej a nie sú mu známe žiadne zmeny pomerov, ktoré by odôvodňovali inú úpravu styku otca s maloletým dieťaťom. Otec má styk počas Vianoc upravený dňa 25. 12. ods. 10.00 hod. do 18.00 hod. a dňa 31. 12. od 10.00 hod. do 18.00 hod. Nie je preto pravdivé jeho tvrdenie, že bude už štvrté Vianoce bez syna.

24.4. Odvolací súd zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodu, že k žiadnej zmene pomerov na strane dieťaťa a otca od úpravy styku, nedošlo. Navyše odvolací súd rozhodol rozsudkom a zmeniť rozhodnutie neodkladným opatrením je možné iba vo výnimočných prípadoch, ak by bolo ohrozené zdravie, prípadne život maloletého dieťaťa. Odvolací súd opätovne apeluje na otca, aby zmenil svoje správanie a nevhodné vyjadrovanie voči matke dieťaťa, pretože tým absolútne maloletému dieťaťu neprospieva. Zároveň ho dôrazne upozorňuje, aby sa vyhol osočovaniu, invektívam a nevhodnému vyjadrovaniu k zákonnej sudkyňi súdu prvej inštancie.

24.5. Vzhľadom na uvedené dôvody, odvolací súd návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ako nedôvodný, zamietol.

25. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 52 CMP v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu. Vo veci ide o konanie podľa Civilného mimosporového poriadku, ktorý stanovuje, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, pokiaľ tento zákon neustanovuje inak, pričom žiadne ustanovenie upravujúce nárok na náhradu trov konania podľa CMP na danú vec nedopadá.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).